

Sygn. akt V Ua 12/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 marca 2013 r.

Sąd Okręgowy w Białymstoku

V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Elżbieta Krupińska

Sędziowie: SSO Elżbieta Rosłoń (spr.)

SSO Stanisław Stankiewicz

Protokolant: Irena Prochowicz

po rozpoznaniu w dniu 18 marca 2013 roku w Białymstoku

sprawy z wniosku A. D. (1)

przeciwko Wojewódzkiemu Zespołowi do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w B.

o ustalenie stopnia niepełnosprawności

na skutek apelacji wnioskodawcy A. D. (1)

od wyroku Sądu Rejonowego w Białymstoku

z dnia 19 listopada 2012 roku sygn. akt VI U 87/12

Oddala apelację.

Sygn. akt V Ua 12/13

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Białymstoku wyrokiem z 19 listopada 2012 r. zmienił orzeczenie Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w B. z 11 stycznia 2012 r. i poprzedzające je orzeczenie Miejskiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w B.

z 2 listopada 2012 r. nie zaliczające A. D. (1) do stopnia niepełnosprawności, w ten sposób, że zaliczył odwołującego A. D. (1) do osób niepełnosprawnych w stopniu lekkim na stałe od 28 lutego 2012 r.

Dokonując weryfikacji zasadności zaskarżonego przez A. D. (1) orzeczenia, Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych lekarzy specjalistów z zakresu występujących u niego schorzeń tj. psychiatrii, ortopedii, nefrologii i gastrologii a następnie, po złożeniu przez odwołującego nowej dokumentacji medycznej, biegłego neurologa, pulmonologa i biegłego z zakresu rehabilitacji medycznej.

Biegli psychiatra, ortopeda, nefrolog i gastrolog, po przeprowadzeniu wywiadu, specjalistycznych badań i dokonaniu analizy dokumentacji medycznej, rozpoznali chorobę refluksową przełyku, stłuszczenie wątroby, toksyczne

uszkodzenie wątroby, chorobę zwyrodnieniową kręgosłupa szyjnego, zaburzenia czucia obu rąk bez upośledzenia funkcji, zaburzenia adaptacyjne i zespół uzależnienia od alkoholu. Uznali, że rozpoznane schorzenia spowodowały niepełnosprawność w stopniu lekkim na stałe od 28 lutego 2012 r. W ocenie biegłych charakter i nasilenie schorzeń powodują istotne upośledzenie sprawności psychofizycznej, które ogranicza w stopniu lekkim zdolność do pełnienia ról społecznych oraz wykonywania zatrudnienia. Wskazali, że istnieje konieczność systematycznego leczenia specjalistycznego, kontroli wyników badań laboratoryjnych i zachowanie bezwzględnej abstynencji alkoholowej.

Biegli – neurolog, pulmonolog i z zakresu rehabilitacji medycznej

- na podstawie wywiadu, badania przedmiotowego oraz analizy akt sprawy rozpoznali u badanego zespół bólowy kręgosłupa w przebiegu choroby zwyrodnieniowej z niewielkim ograniczeniem ruchomości w odcinku szyjnym i lędźwiowym, stan po uszkodzeniu nerwu łokciowego lewego, napady padaczkowe w przebiegu zespołu uzależnienia od alkoholu, stan po toksycznym uszkodzeniu wątroby i nerek i podejrzenie włóknienia płuc. Stwierdzili, że zaawansowanie choroby zwyrodnieniowej kręgosłupa, uszkodzenie nerwu łokciowego lewego i schorzenia płuc uzasadniają orzeczenie lekkiego stopnia niepełnosprawności badanego od daty badania tj. od 10 października 2012 r. Wskazali też, że badany jest osobą samodzielną i nie wymaga czasowej ani stałej pomocy ze strony osób drugih w pełnieniu ról społecznych.

Zdaniem Sądu Rejonowego opinie sporządzone przez biegłych sądowych były logiczne i spójne. Z uwagi na stopień stanowczości wyrażonych w opinii wniosków i sposób ich motywowania, jak również wiedzę i doświadczenie biegłych, Sąd Rejonowy ocenił je jako rzetelne i fachowe i oparł na nich swoje ustalenia. Wskazał, że opinie te korespondują ze sobą i dają pełen obraz zdrowia odwołującego.

Sąd Rejonowy zważył na treść art. 4 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. Nr 123. poz. 776 ze zm.) i uznał, że zgromadzony materiał dowodowy i ocena prawna pozwalają zaliczyć odwołującego do osób niepełnosprawnych w stopniu lekkim na stałe od 28 lutego 2012 r.

W oparciu o art. 477¹⁴ § 2 kpc orzekł jak w wyroku.

Apelację od powyższego wyroku wniósł A. D. (1). Zaskarżając wyrok w całości wniósł o jego zmianę poprzez zaliczenie do osób o umiarkowanym stopniu niepełnosprawności.

W uzasadnieniu wskazał, że stan zdrowia nie pozwala mu na normalne funkcjonowanie ponieważ występujące schorzenia w znacznym stopniu naruszają wydolność czynnościową organizmu. Podniósł, że nadal leczy się i pozostaje pod opieką poradni rehabilitacyjnej, psychiatrycznej i lekarza pulmonologa. Odczuwa nawracające bóle kręgosłupa, ramion, dłoni oraz szyi i cierpi na depresję. Dołączył wynik badania komputerowego klatki piersiowej z 23 stycznia 2013 r. i zaświadczenie lekarskie.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Apelacja jest bezzasadna.

Zdaniem Sądu Okręgowego Sąd I instancji przeprowadził wyczerpujące postępowanie dowodowe i zgromadził wystarczający materiał dowodowy, który ocenił nie naruszając granic zastrzeżonych dla swobodnej oceny dowodów. W efekcie wydał trafne rozstrzygnięcie znajdujące uzasadnienie w całokształcie sprawy oraz treści obowiązujących przepisów. Sąd Okręgowy akceptuje w pełni te ustalenia i przyjmuje je za własne, bez potrzeby szczegółowego ich przytaczania.

Istotą sprawy i celem postępowania Sądu I instancji było rozstrzygnięcie, czy schorzenia występujące u A. D. (1) spowodowały niepełnosprawność w stopniu znacznym, umiarkowanym czy lekkim w rozumieniu art. 3 i 4 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnieniu osób niepełnosprawnych (Dz. U. Nr 123 poz. 776 ze zm.) i jeśli tak, to czy niepełnosprawność ta jest stała, czy okresowa.

Zdaniem Sądu odwoławczego Sąd I instancji prawidłowo oparł swoje rozstrzygnięcie na dowodach z opinii biegłych sądowych. Opinie te zostały sporządzone przez dwa zespoły składające się łącznie z siedmiu biegłych sądowych - psychiatry, ortopedy, nefrologa i gastrologa oraz neurologa, pulmonologa i z zakresu rehabilitacji medycznej - specjalistów z zakresu schorzeń, którymi dotknięty jest A. D. (1). Biegli posiadają wiadomości fachowe, odpowiednie doświadczenie zawodowe i wiedzę niezbędną do właściwej oceny stanu zdrowia skarżącego.

Po przeprowadzeniu wywiadu, badań specjalistycznych i wszechstronnej analizie dokumentacji medycznej biegli dokonali szczegółowej oceny stopnia zaawansowania rozpoznanych u skarżącego schorzeń, również z punktu widzenia ograniczenia jego zdolności do pełnienia ról społecznych lub wykonywania zatrudnienia. Przekonywującozasadnili swoje stanowisko odnośnie zaliczenia skarżącego do lekkiego stopnia niepełnosprawności.

Rzetelność i trafność opinii biegłych nie budzi żadnych wątpliwości pod względem zgodności z zasadami logiki, doświadczenia życiowego i wiedzy powszechnej. Również poziom wiedzy biegłych a także sposób motywowania i stopień stanowczości wniosków wyrażonych w opiniach zostały prawidłowo ocenione przez Sąd I instancji. W ocenie Sądu Okręgowego brak jest jakichkolwiek podstaw do skutecznego kwestionowania tych opinii.

W ocenie Sądu Okręgowego przeprowadzone przez Sąd I instancji postępowanie dowodowe było prawidłowe a zebrany materiał został właściwie oceniony w aspekcie prawa materialnego, tj. art. 4 ust. 2 i 3 ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnieniu osób niepełnosprawnych, który stanowi, że do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej lub wymagającą czasowej albo częściowej pomocy innych osób w celu pełnienia ról społecznych, natomiast do lekkiego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę o naruszonej sprawności organizmu, powodującej w sposób istotny obniżenie zdolności do wykonywania pracy, w porównaniu do zdolności, jaką wykazuje osoba o podobnych kwalifikacjach zawodowych z pełną sprawnością psychiczną i fizyczną, lub mającą ograniczenia w pełnieniu ról społecznych dające się kompensować przy pomocy wyposażenia w przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze lub środki techniczne.

Ocena ta skutkowałą zaliczeniem skarżącego do osób niepełnosprawnych w stopniu lekkim, bowiem naruszona sprawność jego organizmu, powoduje w sposób istotny obniżenie zdolności do wykonywania pracy, w porównaniu do zdolności, jaką wykazuje osoba o podobnych kwalifikacjach zawodowych z pełną sprawnością psychiczną i fizyczną. Skarżący nie wymaga pomocy innych osób gdyż jego zdolność do pełnienia ról społecznych oraz wykonywania zatrudnienia, z uwagi na występujące schorzenia, jest ograniczona w stopniu lekkim.

Oceny tej nie mogły zmienić złożone w toku postępowania odwoławczego wyniki badania klatki piersiowej oraz zaświadczenie lekarskie - k. 109 i 110 bowiem nie wskazały one innych chorób i dolegliwości niż te, które były przedmiotem opiniowania.

Z tych też względów, na mocy art. 385 kpc, apelacja podlegała oddaleniu.